

отъ пола си, ясентъ, смѣлъ; самородна поезія са лѣе изъ устата ѿ; щомъ произнесешъ една истина, колкото и да е тъмна и трудна, умътъ ѿ тосъ часъ я грабва, завладява. Фантазіята и разсѣдѣкътъ сж неотдѣлимы въ нея, управятъ поведеніето ѿ какъто звѣздытъ и вълнытъ сѣюзно потикватъ нѣкой голѣмъ корабъ. На туй приложи и смѣло-свободнытъ и разсѣждения. Може сама да живѣе посрѣдъ свѣта и е добра и привѣтлива. Напраздно търсяхъ такъвъзи женскій характеръ отъ какъ сѣмъ са родилъ. Азъ трѣба да придобыйъ Іона. Двойна любовь осящамъ; искамъ въ нея да са насладѣж на душевната ѿ тѣлесна хубость.

— Че не си ли я придобилъ еще?

— Не, тя ма обыча, но като пріятель, обыча ма духовно. Тя мысли че намѣрва въ мене уличнытъ онѣзи преимущества, които възвыщенностьта на монѣ дарованія презира; но остави ма да ти разскажж исторіята ѿ. Тя и братъ ѿ бѣхж млади и богаты; Іона е горда и славолубива, горда за ума си, за поетическытъ си прелести. Щомъ братъ ѿ приготвенъ отъ мене пристѣпи на служеніе въ този храмъ, сестра му го посѣдува въ Помпей. Тука са раскрывж духовнытъ ѿ дарованія. Призовава много гости на вечеритъ си, приказката ѿ очудва сѣтрапезницытъ и ги завладѣва съ поезіята си. Обыча да са показва като муза.

— Или може като друга Саффо.

— Да; но Саффо безъ любовь. Азъ я насърчихъ въ този ѿ образъ на живота; благодарихъ са отъ наклонностьта ѿ къмъ суестностьта и къмъ веселбытъ. Зарадвахъ са като я гледахъ да са предава на невзѣдржжны животъ на развратены този градъ. Азъ желаяхъ, внимавай на думытъ ми, Калане, желаяхъ да ослабѣж ума ѿ, но неп рочна до сега, тя не са одаде на влѣніето на наслажденіята, които искахъ не само да са вселѣжтъ въ душата ѿ, но и да я огладѣжтъ. Радвахъ са да я гледамъ обиколена отъ развратены либовницы, ничтожны и гнусны, докато осяти любовь; и когато доде тѣзи минута, въ свободното, пріятно и страстно време което настана подиръ шумнытъ веселбы, знаѣж азъ тогази какъ да я омая като ѿ вдѣхнж едно благопріятно чувство къмъ мене, като ще преобърнж въ моя полза страститъ ѿ, като ще завладѣж сѣрцето ѿ; защото нито младость, нито хубость нито духовны дарованія могатъ сами по себе си да прижамѣжтъ Іона; трѣба да са завладѣе фантазіята ѿ. И знаѣ че завоеваніята на Арбака надъ фантазіитъ сж неисчислимы.

— И не са ли боишъ отъ нѣкой сѣперникъ? Влибчивытъ Италіанцы сж много способны да вдѣхвватъ любовь.